

ČITANJA: Jr 11,18-20; Ps 7,2-3.9b-12; Iv 7,40-53

NAVJEŠTAJ SVETOG EVANĐELJA (Iv 7, 40-53)

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

U ono vrijeme: Kad su neki iz naroda čuli Isusove riječi, govorahu: »Ovo je uistinu Prorok.« Drugi govorahu: »Ovo je Krist.« A bilo ih je i koji su pitali: »Pa zar Krist dolazi iz Galileje? Ne kaže li Pismo da Krist dolazi iz potomstva Davidova, i to iz Betlehema, mjesta gdje bijaše David?« Tako je u narodu nastala podvojenost zbog njega. Neki ga čak htjedoše uhvatiti, ali nitko ne stavi na nj ruke.

Dođoše dakle stražari glavarima svećeničkim i farizejima, a ovi im rekoše. »Zašto ga ne dovedoste?« Stražari odgovore: »Nikada nitko nije ovako govorio.« Nato će im farizeji: »Zar ste se i vi dali zavesti? Je li itko od glavara ili od farizeja povjerovao u njega? Ali ta svjetina koja ne pozna Zakona — to je prokleta!« Kaže im Nikodem — onaj koji ono prije dođe k Isusu, a bijaše jedan od njih: »Zar naš Zakon sudi čovjeku ako ga prije ne sasluša i ne dozna što čini?« Odgovoriše mu: »Da nisi i ti iz Galileje? Istraži pa ćeš vidjeti da iz Galileje ne ustaje prorok.« I otiđoše svaki svojoj kući.

Riječ Gospodnja.

PRIGODNA PROPOVIJED

Odakle dolaze sveta duhovna zvanja?

Današnje nam Sveto Evanđelje po Ivanu prikazuje Isusa koji se nalazi u Hramu u Jeruzalemu na blagdan Sjenica. Kako je na sam blagdan došlo veliko mnoštvo vjernika, Isus koristi priliku kako bi naučavao narod. Snaga njegovih riječi i djela kod mnoštva izaziva divljenje koje se pretače u priznanje da je on prorok, da je on sam Krist.

Biti prorok, uvijek je bila nezahvalna služba u židovskome narodu. Biti prorok, znači jesti „proročki kruh“, a on je; neshvaćenost, odbacivanje, prezir, progon i mučeništvo. Isus je spreman sve to preuzeti na sebe kako bi mogao otkupiti i spasiti čovjeka kojemu on donosi spasenje u svojoj osobi. Mnogi su u Isusovoj osobi prepoznali samoga Boga, ali mnogi žele Isusa diskvalificirati samo zato jer dolazi iz Galileje, koja je za židove bila polupoganski kraj, smještena na samoj periferiji države. Smatraju da Mesija dolazi iz Betlehema, Davidova grada, a ne iz podcijenjene Galileje. To oni koriste kao argument kojim bi diskvalificirali Isusa i njegovo učenje. Možemo se čuditi židovima i priključiti se Niklodemovoj kritici istih, jer sude Isusa po mjestu prebivališta, a ne po njegovim riječima i djelima koja svjedoče da ga je poslao sam Bog. Svaki pravi vjernik ispovijeda kako je Isus Sin Božji, koji je radi nas ljudi i radi našega

spasenje sišao s Nebesa. On nije samo čovjek koji je rođen u Betlehemu i odrastao u Nazaretu, već sam Emanuel – s nama Bog.

Mi vjerujemo u Krista koji je naš jedini Spasitelj, ali ne na temelju njegova mjesta rođenja i odrastanja, već na temelju njegova poslanja koje nije od ljudi već od Boga Oca koji jasno za Isusa svjedoči u Evanđeljima: „Ovo je Sin moj ljubljani, slušajte ga!“

Pozvani smo zato prepoznati Božju ljubav i milosrđe koje nam se očituje po Isusu, ali istovremeno smo pozvani slušati i vršiti njegovu riječ koja nam je dana od Boga za naše spasenje.

A odakle dolaze svećenici, redovnici ili redovnice?

Svatko može reći za svoga župnika, župnog vikara (kapelana) ili redovnicu odakle dolaze, gdje su rođeni i gdje su odrasli, ali odakle dolazi njihovo duhovno zvanje?

Mnogi su skloni, poput židova, suditi svećenike ili redovnice po mjestu ili kraju odakle su došli. Moramo dobro znati da svako duhovno zvanje nije ljudskog, već Božanskog podrijetla. Duhovno zvanje ne može dati čovjek, već samo Bog. Čovjek ga može samo izmoliti, ali ne i stvoriti.

Sveto duhovno zvanje je dar od Boga, a ona osoba kojoj je zvanje darovano, mora sama postati dar za druge. Ona drugima postaje prorok; onaj koji naviješta i tumači Božju riječ i tako osvaja duše za Boga. Onaj koji poziva čovjeka da se vrati svome Bogu po svetosti svoga života.

Svako duhovno zvanje tako postaje poslanje od Boga. To je zadatak svakog svećenika, redovnika i redovnice. Biti vidljiva prisutnost Božje ljubavi i milosrđa. Tu se nalazi odgovor svima onima koji, kada gledaju i slušaju svećenike ili redovnice iz svoga kraj i mjesta, pitaju se poput židova iz Nazareta: „Odakle to ovima?“.

Svako duhovno zvanje dolazi od Boga te se postavlja u pozvanog čovjeka za službu čovjeku. Zato nikada ne smijemo popustiti napasti da sudimo svećenike, redovnike ili redovnice samo po tome odakle su, već u njima trebamo prepoznati samog Isusa koji nas dolazi pohoditi svojim spasenjem.

Pozvani smo moliti da takvih Božjih izabranika bude što više iz naše župe, ali i naše biskupije. Pozvani smo moliti za papu, biskupe, svećenike, đakone, redovnike i redovnice, da svi oni budu vjerna slika Isusa koji je sama ljubav i dobrota. Zato u njima uvijek trebamo prvenstveno gledati Božje poslanike, a ne samo pripadnike pojedinog mjesta ili kraja. Za tu milost danas molimo Gospodina. Amen

MOLITVA VJERNIKA

Bogu darovatelju svetih duhovnih zvanja, uputimo svoje molitve.

1. Za Crkvu, da svim narodima pruža jasno svjedočanstvo istine da je Isus jedini Spasitelj čovjeka. Molimo te
2. Za papu, da neumorno radi na promicanju Božjih zakona. Molimo te

3. Za biskupe, svećenike i đakone, da budu vrijedni radnici na njivi Gospodnjoj. Molimo te
4. Za redovnike i redovnice, da svojim životom radosno svjedoče svoje predanje Bogu po svetim zavjetima. Molimo te
5. Za bogoslove i sjemeništare, da ostanu vjerni pozivu kojim ih Bog zove u sveta duhovna zvanja. Molimo te
6. Za mladiće i djevojke koje Bog poziva u svećeništvo ili redovništvo, da se radosno odazovu Božjem glasu. Molimo te
7. Za naše obitelji, da budu plodna tla za nastanak novih duhovnih zvanja. Molimo te

Sveti Bože, u svojoj dobroti, milostivu usliši molbe ove svoje zajednice. Po Kristu Gospodinu našem.

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA (na kraju mise)

Svemogući Bože,
ti u svakome vremenu izabireš i pozivaš ljude
da nasljeđuju tvoga Sina Isusa Krista.
S pouzdanjem te molimo:
obnavljaj svoju Crkvu snagom Duha Svetoga
i daruj joj svetih svećenika, redovnika i redovnica,
koji će riječju i životom
svjedočiti tvoju dobrotu i blizinu.
Probudi u našim obiteljima otvorenost i ljubav prema životu,
da postanu plodno tlo novih duhovnih zvanja.
Dodirni svojim pogledom srca onih koji te traže,
oblikuj ih božanskom milošću,
usadi u njih nesebičnu želju
da služe braći i sestrama
i da se potpuno predaju tebi,
našoj radosnoj nadi,
koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu

(po vlastitom izboru, mogu se moliti i neke druge molitve, prigodne litanije ili zapjevati koja prigodna pjesma)